

ning. Hvis man ikke vil refundere denne Bagatel, hvorledes vil saa det ærede Medlem faa mig til at tro, at der skulde være nogen Stemning for at refundere større Beløb.

Piper: Ogsaa mig forbavtede den højtærede Indenrigsminister, nemlig ved de Udtalelser, han fremkom med vedrørende Berigtigelsen af Valglisterne. Loven indeholder ganske tydelige og klare Bestemmelser i saa Henseende, men den højtærede Minister udtalte, at dette behøvede man vel ikke at holde sig til, Kommunerne maatte, naar de ikke havde kunnet overkomme at berigtige Valglisterne til den Tid, Loven fastsætter, have Ret til at foretage en saadan Berigtigelse senere — det var ganske vist ikke ordret den højtærede Ministers Udtalelse, men det var dog Meningen. Den højtærede Minister sagde, at man kunde ikke gaa saa vidt, at man kunde berigtige dem selve Valgdagen; efter de Fortolkninger, Ministeriet hidtil havde givet, kunde man ikke strække sig saa vidt. Nej, det manglede da ogsaa bare. Der er den store Forskel paa den nugældende Lov og den Lov, vi tidligere havde, at Landkommunalloven af 1867 udtrykkelig bestemte, at Valglisterne kunde berigtiges, efter at Valghandlingen var aabnet, og det var med velberaad Hu, at man sidste Gang, der blev lovgivet paa dette Omraade, kom bort fra denne Bestemmelse, fordi den medførte alt for uforholdsmæssige Ulemper, og gik over til den samme Regel, som var gældende for Folketingsvalglisternes Vedkommende. Derfor mener jeg, at den højtærede Ministers Udtalelser om Berigtigelser ud over den Tid, som Loven fastsætter, er ganske uholdbare og ulovmedholdelige.

Indenrigsministeren (Rode): En Ting bliver heldigvis ikke ulovmedholdelig, fordi det ærede Medlem mener, at den er det, og det ærede Medlem er da heller ikke paa dette Omraade den højeste juridiske Autoritet her i Landet. Jeg skal tillade mig at henvise til, at det Standpunkt, jeg forfægter, er indtaget af den tidligere Indenrigsminister, min Forgænger, og paa

Grundlag af en Undersøgelse i Ministeriet af dette Forhold, og jeg skal henvise det ærede Medlem til en Skrivelse, jeg oplæste i Gaar i Folketinget, hvori Borgmester Drechsel fra Aarhus udtaler sig om dette Spørgsmaal. Der er visse Bestemmelser i en Lov, som har den afgørende Betydning for Lovens hele Konstruktion, og der er Bestemmelser i en Lov, som har mere eller mindre vedtægtsmæssig, ordensmæssig Karakter, og disse Bestemmelser om, hvilken Tid Valglistene og saadant skal være berigtiget, har denne ordensmæssige Karakter. I store Kommuner som København og Aarhus vil Valglisterne faktisk ikke kunne berigtiges paa den Maade, som Loven siger det, Efterretninger om Skatterestanter kan ikke blive klaret, naar Datoen er fastsat til den 24. Februar, og der samtidig fra alle Rodemestre skal indhentes Oplysninger om, hvem der er Skatterestanter. Disse to Ting kan ikke passe sammen. Der vil nødvendigvis fremkomme et Tidsrum, hvor man behandler dette Materiale, og derfor maa en saadan Berigtigelse fastsættes senere. Saa har man spurgt i 1912, om de, som betalte i Tidsrummet mellem den 24. Februar og den 6. Marts, da det endelige berigtigende Møde holdtes, skulde udelukkes fra at stemme, og man har fra min Forgængers Side erklæret, at naar man blot betalte inden det endelige berigtigende Møde, maatte der tilstedes dem Adgang til at stemme.

Nu sagde det ærede Medlem (Piper) overfor mine Bemærkninger, at det manglede da ogsaa bare, at man vilde berigtige Valglisten paa selve Valgdagen. Ja, jeg kender godt det, det ærede Medlem sagde om den historiske Udvikling af Sagen, men jeg ved ogsaa, at Forholdet udvikler sig paa en saadan Maade, at for alle, der har Forstaaelse af, hvad Valgretten betyder for Mennesker, maa den Maade, hvorpaa Loven nu virker, være yderst pinlig. Jeg beder erindre, at Forholdet er f. Eks. saaledes, at en Vælger i Hovedstaden opfylder alle Betingelser for at have kommunal Valgret, Valglisterne udarbejdes derefter, og den vedkommende gaar hen og ser efter, om han staar paa Valglisten. Han ser, at han staar der. Derefter kommer det Øjeblik, hvor Valglisten berigtiges,